

това значи, да отправишъ своитѣ мисли и чувства къмъ великия Божественъ свѣтъ.

И тъй, стреми ли се къмъ новъ животъ, човѣкъ трѣбва да мисли, да чувствува и да диша правилно. Като се моли, човѣкъ диша. Дишането пѣкъ подразбира прави мисли и прави чувства. Когато диша и издиша, човѣкъ трѣбва да поема и изпуща по малко въздухъ, но дълбоко. А като се моли, човѣкъ трѣбва да застане предъ Бога съ радостъ и доволство за всичко, което му се дава. Той трѣбва да благодари за свѣтлитѣ и чисти мисли, за красивитѣ и възвишени чувства, които му се изпращатъ. Той трѣбва да благодари, че е дошълъ на земята, обиколенъ съ добри родители и приятели; за слънцето, което грѣе; за водата и въздуха, които го обливатъ; за вѣтъра, дъжда и облацитѣ, които го заобикалятъ. Облацитѣ, които и васъ обикалятъ, не сж нищо друго, освенъ филтри, които пречистватъ човѣшкитѣ мисли и чувства. Като пречиствате мислитѣ и чувствата си, вие ще се научите да живѣете правилно. Като живѣете правилно, вие нѣма да смуцавате Божественото въ себе си, т. е. Божия Духъ, за Когото е казано въ Писанието: „Не огорчавайте Духа въ себе си!“ Дойде ли нѣкаква лоша мисълъ въ главата ви, помолете я да си отиде, докато свършите работата си. Щомъ свършите работата си, нека пакъ дойде. Презъ това време вие ще се справите съ всичкитѣ си задължения и ще бъдете свободни да се разговаряте съ нея. Постж-